

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelskich Serbow

Budyšin, februar 1993
lětník 43

2

Bože słowo za nas

februar 1993

Dyrbiš Boha bóle posłuchać dyžli čłowjekow (Jap. sk. 5,29)

Luba wosada, hrono za lěto 1993 wubudzi drje na pření pohlad lědma zahoritosc. "Posluchać" a "dyrbjeć", to smijerdzi za nuzowanjom a počisnjenjom. Z tym su džensa lědma hiše přiwiśnicy dobyc. Jako najwyże kubło płaci w našim kraju swoboda. Wona njetrjeba hraničy znać. A štoż so mjez drugim zadžiwany praşa, čeho dla so wěste wěcy jednorje njezakazaja, dyrbi slyšeć, zo bychu so wone potom ilegalnje šerili. Druhdy tež rěka, zo to k swobodnemu zakładnemu porjadej našeho krajaслуша. A tak mőžeja namoc a gravoći surowstwa so w telewiziji wusyłać. Pornografija a drugi njerjad smě duše džeci, młodostnych a dorosćenych skóncować. Hdy skónčne zaprimnemy, zo produkuje so bjezorientaciskosć wjele ludzi na dróze wšednje w medijach! Šmijat rěcow w našim času je hrózny a konfuzny. Mnohe hłosy slabja swobodu a bjezmjezne wokřewjenje, we woprawdztoscí pak ranja dostojońsc čłowjeka a zawjeduk nječłowjeskosći.

Njeje na času, słuchać před pozadkem tajkich wotbočenjow skónčne na tón hłos, kiž nas woprawdze wuswobodzi a čłowjek k jeho postajenju jako čłowjek pomahać chce? Měnu hłos Boha, kotrež su ludzo z pračasow přeco zaso jako spomožny a wumóženski hłos slyšeli. Hdzežkuli su ludzo w běhu stawiznow na tutón hłos słuchali, tam je so Boža lubośc w zhromadnym ži-

wjenju tež wopokazała; hdzežkuli pak čłowjekojo na tutón hłos słuchać nochcychu abo jón sfalšowachu, tam je husto wulka nuza na cyłe ludy přišla.

Boži hłos chce k žiwjenju, k čłowjeskości dopomhać. Wón woła nas njeprestawajcy. Wón nochce w přeciwicku k tysac druhim hłosam ničo za sebje, ale wšitko za nas..

Tutón hłos Boži je so w Jezusu z Nacaretha w postawje zjewił. Jasnišo, čiscišo a dospołnišo su čłowjekojo přez Jezusa zhonili, zo měni Bóh z nami ludžimi derje a my so jemu dowěrić možemy. Štož na jeho słowa słucha a po tutym słuchaniu žiwy je, tón twari swój žiwjenki dom na skału. Hdyž Jezusa morjachu, chcychu, zo by jeho hłos womjelknył. Tola Bóh njeda sej słowo zakazać. Wón zbudzi Jezusa k žiwjenju. A hdyž chcychu pozdžišo Jezusowym přečelam zaso "Boži hłos" zakazać, wotmołwi Pětr zmužity a zdowěru: Dyrbiš Boha bóle posłuchać dyžli čłowjekow. Tute słuchanie a posłuchanie na Bože słwo zaruči žiwjenje. Wjazba na Boha dari swobodu za žiwjenje. Wsłuchaniu na tutón hłos je žiwjenje kruče zakótowane, orientuje, t.r. wusměrja na dobry přichod.

Přeju nam w lěće 1993 předewšěm, zomy tutón hłos slyšimy a na njon posłuchamy, zo by so skónčne bjezorientaciskosć minyla.

Ze wšemi dobrymi přecemi

Waš Pappai
superintendent

● Cyrkej w Barće

Kak derje, zo je njedžela!

Třeća kazeň

W nowemburu zańdzeneho lěta je tež Sakska zakoń za swjate dny wobzamknyla. Tam rěka (§ 4, wotrězkaj 1 a 2): "Njedžele a zakonske swjate dny su jako dny dželowejho měra a dušineho pozběhnjenja wotpowědnje přemysłowym a dželoprawniskim předpisam kaž tež postajenjam tutoho zakonja škitane. Na njedželach a na zakonskich swjatyh dnjach su zjawnje spoznajomne džěla a druhe skutki, kiž mohli pokoj tutoho dnia mylić, zakazane, dalokož neje přez zakoń ničo druhe postajene." Nuzne džěla, na př. w chorownjach a we wobchadze, smědža so wězo wukonjeć.

"Čehodla tutón zakoń? Smy tola w swobodnym kraju žiwi. Čehodla někomu zadžewać, kiž chce njedželu džělać?" mohł něčto znapřećiwić. Na tutym městnje je wažne sej wujasnić, što woznamjenja za kóždeho wosobinsc a za našu towaršnosc njedžela. Při tym pomhać mohla nam třeća kazeň. Wobšernje wobjednawa so wona we woběmaj wersijomaj Džesać kaznjow. Tak rěka pola 2. Mojz.

20, 8-11: "Spomin na sabat, zo by jón swjećił. Šesc dnjow dyrbiš ty džělać a wšitke twoje dželoscinić, ale tón sedmy džen je sabat toho Knjeza, twojego Boha, na kotrežmž njedžebiš žane dželo džělać, ani ty ani twoj syn ani twoja džówka ani twoj wotročk ani twoja słužowna ani twoj skót ani twoj cuzownik, kotrež w twojim měsće je. Přetož za šesc dnjow je Knjez njebo a zemju stworil a morjo a wšitko, štož we nim je, a wopcowaše sedmy džen. Tohodla požohnowa Knjezsabatny džen a swječeje jón."

W dwémaj nastupajomaj wobswětli tuta kazeň sabat, kiž džěje korjeň křesčanskeje njedžele, a pokazuje na wuznam njedžele. Sprěnja: K swjećenju sluzeja někotři. "Ani twoj syn ani twoja džówka..." Sto pomha mi swobodna njedžela, hdyž dyrbi moj muž džělać? Abo hdyž moj susod - wězo nic bjez hary - swoje domske twari? Njejdže jenož wo wonkowne mylenja. Dže wo to, měr namakać. To pak njemožemy sami, k tomu trjebamy wotpowědnou wokolinu.

Rady dopominam so na sábat, kotryž při přebywanju w Jerusaleme dožiwich: Kak přijomnje běše, zo žane awto njejedžeše. A zo běchu wšitcy swjedžensce zdrasčeni, spěchowaše woprawdze "dušine pozběhnjenje". Wot Židow možemy wuknyć njedželu swjeći. Ju z druhimi hromadže swjeći. Zdruga: Njedžela je wot Boha. Boh sam je sedmy džen, po tym zo bě svět stworil, wotpočoval. Boh njeje njespröčniwy. Boh popřewa sej měr. A my činimy derje, so po nim měc. Přestawku zapožožić w běhu dnja. Wodychnyc. K sebi

samym so namakać.

Što móže nam při tym pomhać? Čísina, Boža služba, jónu něsto bjez wotpohlada činić: so wuchodžować, z džěčimi sej něsto předewzać, sej hrajkać. Za mnohich z našich rowenkow je so wuznam njedžele zhubił. Wyše zwostałoj stej wostuda a televizija. K nadawkam nas křesčanow słusa tohodla, swojim sobučlowjekam ze swojim živjenjom wuswětić: Kak derje, zo njedžela je. Chwile za sebje měć, chwile za druhego. Chwile za Boha měć.

Carola Ancot

Zhromadny wječor w Jerusalemje

Cylički džen přebywachmy na najrjeňšich městnach israelskeje zemje.

Napjelnjeni z dožiwenjemi so podachmy do hotela. Běše 9.11. - před leťdzesatkami noc najgrawočiwišeho hawtowanja esesakow w Němskej. Nam so poskići po wječeri zetkanje ze sobudželačerku ewangelskeje cyrkwe a film, wěnowany woporam Židow. Žona bě zadžewana, a tuž "zaskoči" za nju probst. My pak so běchmy komdžili, dokelž so w hotelu njebě wšo po našich přecach wotmělo. Tužbě tež wony knjez so runje k wječeri podał, so hižo njenadžijo, zo hišće přinadžemy. Zesydachmy so na w rynkach stejace stolcy ze wšemi swojimi wěcami, kiž mějachmy koždžički džen sobu w busu. Jenož kofry běchu wostali w hotelu. Najradšo wšak bychmy sej trošku zdrémnyli, kaž w přirunaju tehdy te knjezny.

Mjelčo zastupi dostojuńy knjez. Nas wutrobnje postrojwejo a so zamołwjejo prosy, zo bychmy so tola w kruhu zesydali. Předstaji so jako probst Karl... z Němskeje. Powěda nam něsto wo nadawkach a winowatoscach w swojim džele w Jerusalemskej wosadze a ewangelskej cyrkwi, wo stawiñach, kak na př. Kaiserwerthske sotry ze snadnymi srđkami tam założichu dom za wukublanje młodych holcow a wšelake wjac. Ze zajimom a napjatoścu scéhowachmy wujedženja. A nětko nas, so posměwknywši, prosy so jeho prašeć, što by nashiše zajimowało. Wšelake so naši wosadni prašachu, a tuž sej tež ja zwěrich prašenje: Kajke su mjezsobne zwiski a styki z druhimi cyrkjem, kaž na př. z Ochronowom, ze Swobodnej cyrkwi, z metodistami a druhimi. Jego wóćce so zabłyšknjetej a tak lubje wotmołwi: "Zhromadne dželo w ekumenje je jara dobre, spomóżne", a powědaše někotre příklady, kak so křesčenjo tam "doma" čuja. Zhromadne wuradžuwa wo wšelakich problemach a so we wěrje mjez sobu posylnuju. "Jenož" - a nětko potulnje trošku schili hłowu a wóćce zrudnje hladaštej. "Jenož ze

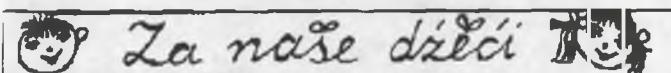
stron katolskeje cyrkwe so wšě naše prôcowanja a namjetu wotpokazuja."

Nam w tutej hodžince njebě wědome, štò tutón njekomplikowany, wosobny a tola tajki nimomery luby a přečelny člowjek je, kižso z nami zwjetša njestudowanymi, jednorymi lužiskimi wosadnymi rozmolwješe.

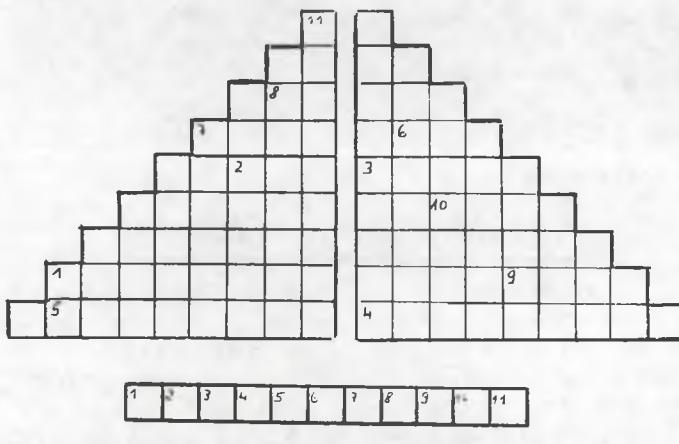
Podachmy so poschod wyše, hdžež bě za nas něsto k pícu přihotowane. Młodostni tam hižo běchu, zwjetša studenca abo wolontarjo. Jedyn z nich so za Budyskim fararjom praseše, kiž je jara angażowany při demonstracjach do přewróta byl. Film, kiž smy widželi, jedaňe wo holcy, kotař bě kacet přežiwiła, ale tež wo přemysłowanjach, kak bě možno, zo su w němskej ciwilizowanej towaršnosći mohli Židam tajke něsto hrózbne, wohidne načinić. Jedyn israelski přečel mi něsto dnjow pozdžišo rjekny: "Wjace hač džesač lět su Němcy Němcam mozy plokali a hidu naškarali."

Myslach na swojeju njeboh staršeju, kak zmužiće a chrobly staj byloj. Naš nan je po žalostnej nocylěta 1938 šoł w měsće na Bohatej do židowskeho wobchoda a je šalki kupił, "za feńki", kaž praješe. Ale bu fotografowany a po tym na hamt skazany, cehodla je do wobchoda šoł. Naša mać bě w lěce 1942 samodruhu Pólk do našeho domčka wzała, zo njeby trjebała we Wojerecach porodzić. Mějachmy tehdy hišće serbsku babu (ceta Emma jej rjeknýchmy), ale wona prošese, zo dyrbí lěkar přinć. Tuto pak k jednej wukrajnicy njechaše přinć. Naša mać jeho na lěkarSKU winowatosc skedžbni, a tuž won wotmołwi, zo změje to scěwki za nju. Wuwědomi so mi to hakle prawje w Jerusalémje, kak staj wobaj byloj žiwarz pod hesłom: "Dyrbimy Boha bóle posłuchać dyžli člowjekow."

Dowutroby trjechenia hnuci so podachmy na dompuć, a to přez nocny Jerusalém, wobswětleny, žiwy, wobkuzłowacy. Zosmědżachmy politiske hłowne město Israela w nocy tež raz hinak dožiwić, na tutym

Schody horje, schody dele a ty namakaš słowo za nałožk, kotryž so w tutym času wosebje w Delnjej Łužicy pěstuje

Schody horje
to maja wšitke džěci rady
město w Delnjej Łužicy
mjeno hory we lužiskim
hornim kraju
sydlisko Serbow w Americe
(Texasu)
wjes w juhu Budyskeho
wokrjesa
je mokre, wšednje trjebamy
hólče předmjeno
předložka
7. pismik serbskeho alfabetu

Schody dele
posledni pismik serbskeho
alfabeta
předložka
wjele štomow
serbski spisowacel
mać Jezusa
basnik spěwa "Zady našej
pjecy"
kralowna instrumentow
to swjećimy jenož hač do 23.
tutoho měsaca
ewangelski postrow

Wutrobnje přeprošujemy na serbski wječor pónđzelu, 8. februara 1993 w 19.30 hodž. na Michałskiej farje w Budyšinje. Trudla Malinkowa budže ze swětłobrazami woswojim přebywanju pola texaskich Serbow rozprawjeć. Wšitcy su lubje witani.

wječoru hišču njewěžachmy. Naša skupina bě so dželila, a přewodnik za nas bě młody ewangelski Serb, kiž nas wěscé přezkučiki, haski, wrota a dróhi hač k našemu hotelej dowiedźe. Dowolu sej na tutym městnje so jemu za to z wutroby džakować.

Na druhi džen naš wjednik - israelski ewang.-luth. promowowany teologa - nam spyta rozjasnić, što probst (druhi titul njeje so hišče namakał) za nas

woznamjenja. Zo tutón probst Karla njeje jenož zastupjer ewangelskeje cyrkwe w Jersalemje, ale zo je zdobom zapoślanc, zoma wšelake funkcije, skrótnka - bychmy-li měli bamža, by probst w Jersalemje stał (abo sedžał) schodzenk wyše.

Tu zasdoma we Łužicy přeco hišče njezapřimnu, zo bě so runje nam tajka česć spožciła, a wobżaruju, zo njebě wjace ew. Serbow z nami. **Ha.Ha.-Ta.**

Hans a Sophie Scholl (1918-1943 a 1921-1943)

Sophie a Hans Scholl wotroścęstaj ze swojej sotru Ingu a ze swojim bratrom Wernerom w Ulmje nad Dunajom. Wěsty čas přislušeštaj wonaj hitlerskej młodžinje, tola bórze započeštaj na duchu tutoho hibanja dwělować. Hans přizamkný so pozdišo Jungenschaſće, swobodnemu młodžinskemu hibantu. Jako nacionalosocialisca tutu Jungenschaft přesc̄howachu, přińdze tež Hans na krotki čas do jastwa.

Wl. 1939 wudyri 2. swětowa wojna. Hans bě runje započał w Mnichowje medicinu studować. Jako sanitetar wobdzeli so na wojne přeciwo Francoskej. Po jeho nawrócie bu jemu džen a jasiňo, zo wjedzše knježerstwo złostnikow Němsku do njezboža. Won slyšeše wo koncentraciskich lěhwach, wo přesc̄howanju Židow a wo morjenju duchachorych.

Hans namaka dobrych přećelow, kotřiž myslachu wo Hitleru runje tak kaž won. Prjedy hač budže přepozdze, chcychu woni swojich sobustudentow a sobustačanow z lětakami pozbudzić.

Přispomnjenčko

Za někotrych njewěrjacych je prašenje ważne, kak móžemy Boha spóznać. W dzěnsnišim času, hdyž matej wědomosc a slědzenie po zjawach našeho swěta a žiwjenje wulkim wuznam a so čłowjeski rozum jako to najwyše wuchwaluje, wobhlađuje so husto jenož to jako prawe, štož móže so z rozumom dopokazać. Tak nastanje potom z prašenja wo spóznać Boha prašenje po dopokazu Boha. Na tajke prašenje dyrbi křesčan

Wl. 1942 přińdze tež Sophie do Mnichowa, filozofiju a biologiju studować. Wona přizamkný so małej spjećowanskej skupinje, kiž so Běla róza mjenowaše. Z pomocu rozmnoženskeho aparata zhutowjachu studēnca skradzú a w smiertnym straše tysacy lětakow, z kotrymiž namoļwjaču k pasiwnemu spjećowanju a k sabotaži. Tež w druhih wulkich městach założowach spjećowanske skupiny. W tutym času zwažliwosće a stracha bu Chrystus za njeju "ton džiwny, wulki bratr, kiž bě stajne přitomny, hišče bliši hač smjerć".

Dnja 18. februara 1943 zaja Tajna statna policija Hansa a Sophie Scholl, po tym zo běstaj wonaj rano zahe w uniwersitce lětaki wupołožiło. Hromadže z jeju přećelom Christophom Probstom zasudzíštaj so wonaj w pospěšenym procesu k smjerći a wotprawištaj so hzo štyri dny po jeju zajeću, dnia 22.2.1943.

Wonaj džestaj do smjerće z wěstoscu, zo běstaj prawje jednałoj. Wonaj wěrještaj kruče, zo běstaj po puću k Bohej.

husto wotmołwić: Dopokazy za eksistencu Boha, na kotrymž so dwělować njehodži a kotrehož ma kóždy připoznać, njejsu.

Ale wšitko so jehodži wědomostnje dopokazać, a z rozumom samym so njeda wšitko zapřimnyć. Příklady za to su lubośc, dowéra, začuća a wšelakedožiwjenja. Tu so zrozumom wšitko zapřimnyć njeda, a dopokaza za to njeje.

Podobne je to z Bohom. "Boha móžeš z rozumom pytać, ale namakać móžeš jeho jenož z wutrobu", je jónu něchtó

prajili. Sym přeswědčeny zo potom, hdyž so Bohu dowěrimy, tež spoznajemy, zo je nam blisko. Tohodla móžu jenož kóždemu radžić, so jemu dowěrić; to rěka, spytać z Bohom žiwy być, a to tež potom, hdyž nimamy garantiju za eksistencu Boha. Ménju, zo tak Božu přitomnosć nazhoniemy.

Nětko pak skoro słysu, kak něchtó z čitarjow praji: To sym tola cinił. Sym so Bohu dowěrił. Sym jeho wo pomoc prosył - ale wón mje wusłyšał njeje. Na to ja praju: Tež hdyž móžemy so Bohu dowěrić a jeho prosyć a hdyž Swjate pismo nam praji, zo Bóh nas lubuje: Bóh wostanie najwyši. Wón je naš Knjez, kotremuž mamy služić - a nic naš słužownik. A tola směmy so jemu dowěrić. Móžemy z tym lićić, zo Bóh to najlepše za nas chce, tež hdyž po našim měnjenju tomu tak njeje. Džěćatko sebi tež druhdy myśli, zo wě, što je za nje najlepše. Starzej pak, kotrajž mataj wjetší přehlad a wjace spóznaća, wšitke přeća džesca njespelnitaj. Wonaj lěpje wěstaj, što je

to prawe. Hač to tež mjez nami a Bohom podobne njeje?

Tak chcemy so Bohu dowěrić tež potom, hdyž nimamy dopokaza za eksistencu Boha. Haj, samo potom, hdyž naše přeća njedopjelni. Chcemy so jemu dowěrić a potom pytnjemy, zo wón tola pomha.

Štož čini Bóh, wšo dobre je, wón wšak ma hnadnu wolu. Kaž moje wěcy započnje, tak do wše豪ja zwolu. Wón mój Bóh je, kiž w nuzy mje

wě zdžerzeć w kóždym kraju; wšo do joh mocy staju.

Štož čini Bóh, wšo dobre je, ja při tym zechcu wostać. A dyrbju-li we hubjenstwie kríž, smjerć a žałość dostać, moj Bóh Knjez chce sam

zdžerzeć mje, za Wótca jeho znaju,

wšo do joh ruki staju.

(Spěwarske 700, 1+6)

A w lisicě japoštoła Pawoła na Romskich rěka: "My wěmy, zo tym, kiž Boha lubuja, wšitke wěcy k lěpšemu služa, kotřižu po postajenju powołani.

S. Albert

Příklady pohonjeja

Ma ewangelska cyrkje swiętych? Tak so jenož ja njeprašam, ale wěscé tež mnozy druzy křešenjo a njekřesčenjo. Na to wotmołwi poprawom hižo jasne naša Serbska protyka, hdyž podawa w kalendariju za kóždy džen nimo ewangelskeho swjateho tež katolskeho. Druhdy su majena abo swjate dny samsne, husto pak so rozeznawaja.

Wězo njehraja swjeći w ewangelskej cyrkwi tu rólu kaž w katolskej. Woni su za nas příklady za krute křesčanske, bohabojaźne

žiwjenje a nic posrědnicy mjez Bohom a nami. A při wšem zda so mi, zo woni džens přemało do zjawnosće cyrkwe stupia, zo so nam jako příklady přemało před woći stajeja.

Příčiny za to budžea wěscé najwšelakoriše, ale njezaleži to sobu na tym, zo su so nam runje w našim lětstotku přewjele wopacnych profetow jako příklady wot swětnych ideologow wuchwalowali? Před tutymi bych chcyła warnować tež a runje w přichodźe.

Naši swjeći pak wostanu a su trěbni. Přetož prawe příklady pohonjeja. **Kata Malinkowa**

● Cyrkej w Barće

Dotalne wuslědki wo zhromadnym Wótčenašu katolskich a ewangelskich Serbow

Přeco potom, hdyž so ewangelscy a katolscy Serbia zhromadnje Wótčenaš modla, doňdze k tomu, zo so z wobej stronow bolostnje začuwa dželenje našeju wuznačow. Je to dla rozdželnego teksta teje modlitwy, kotryž je Jezus swojich wučomnikow wučil.

Předsyda Towarstwa Cyrila a Metoda z.t., Radworski farar Clemens Hrjehor, namjetowaše po Domowinskem zetkanju 1991 w Radworju, wudželanje zhromadnego hornjoserbskeho teksta. Trojce su so ewangelscy a katolscy duchowni na to zetkali, zo bychu wo tutym předewzaču wuradžowali. Chcemoj w scéhowacym přestajíć wuchadžišće našich jednanjow a dotalny wuslědk, nic pak stawizny tutych jednanjow, na př., hdy je što kotrej wersiji přihłosował abo ju wotpokazał.

Předstawizna

Wlēče 1950 mějachu ewangelscy a katolscy Serbia nimale samsny Wótčenaš. Jenički wjetši rozdžel běše tón, zo wuži-wachu katolscy formu "swjatoscne budź twoje mjeno", mjez tym zo rěkaše na ewangelskim boku "swjećene budź twoje mjeno". Tamne mjeňše rozdžele tu njetrjebamy na-spomnič.

W pječdžesatych lětach so katolscy Wótčenaš dosć wobšernje po namjetach Michała Nawki wobdžela, mjez tym zo přivza so do nowych ewangelskich spěwarských jenož skromnje změnjeny dotalny tekst. Nowy Wótčenaš zbudži w katolscích wosadach wšelaki njeměr, na kotryž so duchowni a wosady jenož njerady dopominaja.

K přirunaju podamy wobaj tekstaj:

Džensiši ewangelski tekst

Wótče naš, kižsy w njebjesach, swjećene budź twoje mjeno, přindž k nam twoje kralestwo, twoja wola sostań kaž na njebju tak na zemi, naš wšedny chlěb daj nam džensa a wodaj nam naše winy, kaž my wodawamy našim winikam, a njewjedž nas do sptyowanja, ale wumoz̄ nas wot złeho. Přetož twoje je kralestwo a moc a česc hač do wěčnosće. Hamjen.

Džensiši katolski tekst

Wótče naš, kižsy w njebjesach, swjeće so twoje mjeno, přindž twoje kralestwo, stań so twoja wola, kaž na njebju tak na zemi, wšedny chlěb naš daj nam džens, wodaj nam naše winy, jako my tež wodawamy swojim winikam, a njewjedž nas do sptyowanja, ale wumoz̄ nas wot złeho. Přetož twoje je kralestwo a moc a slawa na wěki. Amen.

Wuslědki dotalnych jednanjow

Při dotalnych jednanjach dočpe so přezjednosć w scéhowacych prašenjach:

1. Ewangelscy wuwestajeja w druhéj prôstwy słowie "k nam", dokelž so wonej w grjekskim prateksce njenamakatej: "přindž twoje kralestwo".

2. Ewangelscy změnja słowo-woslěd w třećej prôstwy na dotalny katolski: "stań so twoja wola", dokelž tež w prateksce so přenje tri prôstwy z wrobom započinaja. Wobmyslenja přeciwo tutomu namjetej drje wobsteja, dokelž wuzběhuje dotalna ewangelska wariant ("twoja wola so stań") to, zo ma so Boža wola stac̄.

3. Katolscy přiwzaja słowo "tež" do třećeje prôstwy: "kaž na njebju tak tež na zemi", dokelž wotpowěduje to pratekstej.

4. Ewangelscy přindu na formu "džens" w štvoréj prôstwy: "daj nam džens".

5. Katolscy přiwozmu z ewangelskeje warianty spočatk pjateje prôstwy, dokelž wotpowěduje to pratekstej. Z tym so zadžewa dwojemu "a", štož woloži rěčenie: "daj nam džens a wodaj nam naše winy".

6., 7. a 8. Ewangelscy změnja swoje "kaž my wodawamy našim winikam" wotpowědnje katolskemu tekstej na "jakomy tež wodawamy swojim winikam". Wopodstatnenja su wšelake: Słowo "jako" ma na tymle městnje tež tradiciju pola ewangelskich, dokelž je so "jako" w starym ewangelskim teksce wužiwało, "tež" so namaka w grjekskim teksce, "swojim" je bole serbske dyžli "našim".

9. Katolscy a ewangelscy wu-měnja zakončenje na "Přetož

twoje je kralestwo a moc a krasnosć", dokelž to bole wotpowěduje grjekskemu "doksa" hač ewangelske "česc" abo katolske "slawa". W njebjesach nas wočakuje Boža krasnosć.

10. Ewangelscy spušča w zakončenju słowa "hač".

11. Katolscy narunaja swoje dotalne "na wěki" přez "do wěčnosće", dokelž su "wěki" jako wuraz wěčnosće pola ewangelskich docyla njezinate, mjez tym zo so pola katolskich wuraz "wěčnosće" derje rozumi. Rěkało by potajkim: "Přetož twoje je kralestwo a moc a krasnosć do wěčnosće".

12. Ewangelscy spušča formu "Hamjeń", kotař drje wotpowěduje serbskemu rěčenemu začuwanju (přirunaj Anna a Hana), tola njewotpowěduje šerrokej přezjednosći w ekumenje při wužiwanju "Amen" jako zakončenju modlitw.

Njepřezjednosć wobsteji hišće w dwěmaj prašenjomaj. Dojednane hišće njeje, hač ma so prají "swjećene budź twoje mjeno" abo "swjeć so twoje mjeno". Rěčespytnicy praja, zo stej wobě formje prawej. Jedy posudk z rěčespytneje strony podpěraše ewangelsku formu, dokelž tuta wuzamkuje možny refleksiwny wuznam katolskeje formy (němsce: "dein Name heilige sich"), mjez tym zo ewangelska forma jasnje apeliuje na aktiwitu křesčana při swjećenju Božeho jmena.

Wotwrijene je prašenje słowo-woslěda tež w štvoréj prôstwy: "Naš wšedny chlěb" abo "wšedny chlěb naš". Ewangelscy powoļuja so na zvučeny słowo-woslěd we wšednej rěci. Katolska forma je basniska serbščina.

Zjimanje

Po dotalnych jednanjach by móhl ekumeniski hornjoserbski Wótčenaš scéhowacu formu měć: Wótče naš, kižsy w njebjesach, (swjećene budź) (swjeć so) twoje mjeno, přindž twoje kralestwo, stań so twoja wola kaž na njebju tak tež na zemi, (naš wšedny chlěb) (wšedny chlěb naš) daj nam džens a wodaj nam naše winy, jako my tež wodawamy swojim winikam,

a njewjedž nas do sptyowanja, ale wumoz̄ nas wot złeho. Přetož twoje je kralestwo a moc a krasnosć do wěčnosće. Amen.

Ewangelscy bychu z tym přihłosowali džewjeć změnam, katolscy štyrjom. Dokelž potrjechi jedna změna wobě stronje, wobsteji potajkim dotal jednota w 12 dypkach. Dwě prašení stej hišće wotwrijenej.

Wuhlad

Najwažniše prašenie je, hač ma so dale jednač abo hač njech radšo kožda strona wostanje při swojej dotalnej wersiji. Ci, kotriž so poslednjemu přichileja, pokazuja na wulkim wuznam zvučenosće při modlenju a na to, zo može změna zvučeného teksta njeměr do wosadow přinjet. Ci, kotriž so zasadžuju za jednotny Wótčenaš, poka-zuju na praktisku potřebu, ale tež na duchowny wuznam jenakosće najwažniše modlitwy křesčanstva.

Hišće njeje ničo wobzamk-jene. Ale je derje, hdyž wosadni wěđa, kajki je tuchwilny stav. A njech so woni tež słowa jimaja. Njetrjebamy nadrobno-sće w nowinach diskutować. Konkretnie namjetý njech so posrědkuja pak serbskemu superintendentu abo předsydze towarstwa Cyrila a Metoda z.t. Nam dže wo zasadne prašenie: Što mysla wosadni wo cyłym předewzaču?

Dalše posedženje serbskich duchownych k tutej temje je planowane w meji.

Jan Malink
w mjenje konwenta serbskich ewangelskich duchownych

Clemens Hrjehor
předsyda Towarstwa Cyrila a Metoda z.t.

Łužisci jeći we Wrocławiju

Wojnska drama Serbow w času rozestajenjow z nacjonal-socialistami běše jara podobna na situaciju Hornjošlezicjanow pôlskeho pochada. Tak kaž woni dyrbjachu w němskim wojsku služiť a za cyle cuzu wěć wojować. Dzél z nich dezertowaše, schowa so abo přestupi do zwiazkowych wotdželov. Dospołnje njezny fakt w stawiznach ilegalneje Pôlskeje je podzél Serbow w Krajowej armeji, z kotrychž je jenož jedyn dospołnišo wopisany, a wosebje jich přitomnosć we wotdželach 10. połka ulanow a 12. połka infanteristow pod nawodom kpt. "Duba" w Białostokskim kraju. W běhu słowakskeho zběžka přestupi wulka skupina Serbow z němskeho wojska do wojwanow na stronje Słowakow, kotřiž zhlibichu wšityc bjez wuwzača a bjez mjena živjenje. Koždy pak njemožeše to sčiní, přetož njeměješe k tomu skladnosć. Tohodla příndzechu tež wjele Serbow do lěhwow za jatych. Pôlska strona zhromadzi jich w Jaworznie a w Bytomju a posła jich na dzělo do wuhlowych podkopkow.

Sylne hibanje za Serbow w Pôlskej zajimowaše so spěšne za wosud jatych serbskeho pochada, dokelž zrozumi jich wosibite položenie. Wot kónca wojny započachu wo jich spěšne puščenie wustupovać, zo by so serbskej naležnosći pomhało - narodnemu a statnemu wozrodzenju. K zaslužbnym na tutym polu slüeštaj Gwido Wrzosiński, lektor serbsciny na Wrocławskiej uniwersytecie 1945 do 1948, a inž. Ziemianski. Prócowania přečelow Łužicy běchu tak daloko pozitiwne, zo možeše w połojcy 1. 1946 pôlske nowinarstwo informować wo puščenju tuthy jatych. Skupina 42 Serbow posła so na wočerstwienie do Wrocławia, hdzež zaměstnchu so w ewangelskej chorowni "Bethseda".

Mjeno "Bethseda" dawa so rady ewangelskim chorowniskim objektam. Čehodla? Wujasjenje namaka so w ewangeliju swj. Jana. Tam wopisuje wón Jezusow wopyt při haće Bethseda, hdzež wustrowi 38 lět chorehomuža jenož tohodla, zo wérješe słowu: Stań, wzmi-

swoje poslešo a chodź! To bě tež přiċina přesčehowanja Jezusa, dokelž běše to na sabače činił, na swyatym dniu, hdź běše topo Starym zakonju zakazane. Tutón podawk wobkruci tež swj. Lukaš. Slědžerjo swjateho pisma lamachu sej doho hłowu wo podawku při wonym haće, tola wutrajne archeologiske slědženja njepotwjerdzachu jenož prawdziwepodobnosć ewangelistow, ale tež wopisanje a funkciju Bethsedy. Wona namaka so njedaloko Stefanowych wrotow, wuchoda ke Gethsemane. Najskejje běše to termalne žorło, kotrež bu druhdy přez přiliw pľunow a rozpuščiznow zesylnjene. Bjez dwěla lěkowaše to, a Židža wužiwachu žorło za lěkowanśke zaměry. Wěrjachu, zo jandžel tutón přiliw wuskutkuje, kiž ma jenož na spočatku hojensku mōc. Štož prěni do wody příndže, budže wustrowjeny. A dokelž njeměješe chory nikoho na pomoc, čakaše lěta podarmo na swoju šansu. Jezus ju jemu da.

Bethseda bě dwojny wobmurowany basenk a ze štyrjom arkadami wobtwarzony. W pjatej ležachu chorii. Tute městno tež Romscy wužiwachu. Po zničenju Jerusalema so Bethseda zasypta a bu wobnowjena w l. 1866 při restawraciji cyrkwe swj. Hany. Hakle w l. 1958 bu dospołny napohlad Bethsedy rekonstruowany, kotryž lěto pozdžišo potwierdzi sławny tekst z Quram.

Wróćmy pak so Serbam. W nich je jenož telko znate, zo běstaj mjez nimi dwaj Delnjoserbaj. Chorownja sama, kiž bu bórze zestatniena, nadeňdze so na Direkcionej hasy (do l. 1945 Gustaw-Freytag-Str.) napreco ewangelskej Salvatorskiej cyrkwi. Wona bu w času wojny zdžela zničena a wužiwáše so do l. 1974. Džensa je na tutym městnje moderne awtobusowe dwórniščo.

Nastanu prašenja: Što běchu tući Serbj? Kajke běše jich přebywanje we Wrocławiu? Što dožiwichu w času jatby? Kajke běchu kontakty z Polakami? Džens dyrbimy stawizny dospołnje hinak pisać, a je wjele bělých blakow tež w pôlsko-serbskej problematice. Dokumenty pobrachuja, wjele

swědkow njejsu hižo žiwi abo su stari. Nanajspěšnišo měli so tute podawki zdokumentować. Što móhl pomhać? Što znaje tuthy Serbow? Što wě něšto wo tutej naležnosći? Autór by

za wšitke informacie a za pomoc při dodaću wotpôwdenych žorłów abo materiałow džakowny był.

Krzysztof R. Mazurski

Putnikowanje do Israela

Moja žona a ja zhonichmoj wo planowanym putnikowanju katolskich Serbow do Israela a prošachmoj, jako ewangelskaj sobu jec̄ směć. Wot 15. do 22. októbra 1992 bě termin, kotryž móžachmoj na próstwu kn. fararja Wornarja potom wužiwać.

Nětk njeje putnikowanje wšedny turizm. Wot raňšich a wjēcornych modlitwov sahaše přepróšenje k wjacorym kemšam, do kotrychž so třo přitomni duchowni dželachu. Mój ewangelskaj wobdželichmoj so na wšitkach a mějachmoj někotryzkuli dobytk. Za to wobdželi so wjace hać 50 katolskich Serbow na ekumenickich słownych kemšach, na kotrychž smědžach w delnjoserbščinje předować a dobroprosyć.

Poslednje sta so při zapadnych zwisach Wolijowej hory w katolskej kapałce "Domin ius flevit" (Knjez płakaše). Zwotkel tute džiwnie mjeno? Tu, zwotkel mašiše džens krasny pohlad na swjate město, steješe tehdom Jezus a płakaše na Jerusalem:

"A jako so Jezus přibliži, widžeše město a płakaše na njo a džeše: Hdy by tež ty w tutym času poznalo, što so k twojemu

měrej hodí, ale to je nětk před twojimaj wočomaj potajene. Přetož čas příndže na tebje, a twoji njepřečeljo wobdžadza tebje z nasypom a woblehnū će a budža tebje ze wšech stron tyšiā a zrunaja zemi tebje a twoje džěći, kiž we tebi budža, a njewostaja w tebi kamjeń na kamjenju, tohodla, zo njejsy spožnało prawy čas swojego dompytanja (Luk. 19,41-44).

Bjez džiwa, zo bu tuta kapałka, postajena w l. 1955, we formje sylzy natwarjena. Jako putnikojo běchmy na tutym historiskim městnje jara hnući a jímani.

Tuta epizoda njebě jenička na našej jězbje po Israelu, kiž zadašej sej dobru wědu Stareho a Noweho zakonja. Znajmjeňša tydzeń, lěpje pak 14 dnjow trjebaś, zo móhl mnohorakosć biblisko-historiskich pomjatińiow zeznac.

Jedyn facit tutoho našeho putnikowanja bě, zo so prěni raz w stawiznach scyla před jednej wosadu w swyatym měsće katolske kemše w serbščinje swjećachu a zo bě prěni raz Bože słowo a modlitwa při Wolijowej horje w delnjoserbščinje slyšeć.

Wutrobne přepróšenje na Serbski kubłanski džen pónďżelu, 15. februara 1993 w Budyšinje na Hornčerskej. Započatk: w 9.30 hodž. kónč: wokoło 15.30 hodž.

Trudla Malinkowa

Cyrkej Serbow w Texasu

W prěnjej połojcy zańdze-
neho lětstotka rozšeri so w
pruskej Hornjej Łužicy "staro-
lutherske" hibanje. Jeho přiwi-
snicy sospjećowachu, přistupić
statnej uněrowanej cyrkwi w
Pruskej. Chyčhu wostać swoji,
tohodla sej założichu samostat-
nej wosadže w Klétnom a Wu-
krančicach a powołachu Kote-
čanskoho fararja Kiliana jako
swojeho duchowneho. Kilianowi
w staro-lutherscy wosadni
bydlachu rozborjeni po nimale
wšech kónčinach pruskeje
serbskeje Łužicy, wot sakskich
mjezow hač do Lubnjowa.
Dokelž běchu w swojich wsach

zwjetša w mjeňsinje,
nastawachu wšelke zražki z
tamnymi křesčanami. Tež Ki-
lian měješe so stajne rozentajeć
z duchownymi a z wyšnosćemi.
Samo ze swojim přečelom
fararjom Handrijom Zejlerjom
we Łazu so won malickosće dla
rozkori.

Jako w lěće 1854 nimale 600
Serbow pod Wukrančanskim
fararjom Janom Kilianom do
Texasa wučahny a sej tam swoje
nowe sydlišćo "Serbin" zaži, wodžeštej jich hlownje dwě
přičinje: Nadžijachusona na lěpše
živjenje a na nabožnu swobodu
w "nowym swěće".

ST. PAUL LUTHERAN CHURCH of Serbin

Mother Church of Missouri Synod in Texas

- Serbinska cyrkej Swjateho Pawoła wuzběhuje so stajne jako maćerna cyrkej Missouri-synody w Texasu

Missouri-synoda

Bórze po zasydlenju w Texa-
su rozhładowaše so Kilian za
cyrkwienskej skupinu, kotrejž
mohł so přizamknyc. Jeho na-
hladam najbole wotpowě-
dowaše Missouri-synoda, ko-
traž měješe swoje sydlo w
dalokim Sant Louis při rěce
Missouri. Tutu ewangelsku
cyrkej běchu założili wupućo-
warjo ze Sakskeje. Jeje wjedni-
ka Walthera znaješe Kilian wo-

sobinsce ze studijnych lět w
Lipsku. 1855 přistupi Kilian
Missouri-synodze a něsto lět
pozdžišo dowjedze tež swoju
wosadu do njeje.

Serbin bě prěnja wosada w
Texasu, kotaž Missouri-
synodze přistupi. Jako ludžo ze
Serbina we wokolinje nowe
wjeski a wosady założichu,
přistupichu tež wone Missouri-
synodze.

- W parku Concordia College w stolicy Texasa, Austin, steji
jako pomnik zwón serbskich wupućowarjow, laty 1854 w Małym
Wjelkowje

Missourijow w Texasu su
Serbia", mi něchtó praji. Wěste
je, zo su Serbia džensa hišće
cyle wusko ze swojej cyrkwi
zwiazani.

Při swojich wopytach we
wjacorych wosadach zetkach
so čascišo z fararjemi ze serb-
skim mjenom. Tež jedyn poto-
tomnik Jana Kiliana, Victor
Kilian, je farar w měsće Temple
w Texasu. Docentow serbskeho
pochada zetkaš w cyrkwienskej
wysokej šuli w Austinje. We
hlownym cyrkwienskim zarje-
dze Missouri-synody w Austin-
je (podobny kaž naš krajno-
cyrkwienski zarjad w Drjež-
džanach) namakaš sylu serb-
skich sobudžělačerjow: Měrči-
na, Měrčinka, Wünschu,

Cocha... Samo prezent je
serbskeho pochada: Kiesch-
nick-Chěžnik.

Sym při swojim wopycē w
Texasu mnoho potomnikow
serbskich wupućowarjow we
wšelakich kónčinach Texasa
zeznała. Mjez nimi njebě ža-
dyn, kiž njeby Missouriskej
wosadže přislušał. Wjetšina z
nich skutkuje jara čile we
wosadnym živjenju. Zo kóždu
njedželu kemše wopytaja, je za
nich samozrozumliwe. Wyše
toho skutkowaše nimale kóždy
jako lajk na někajke waňje na
dobro wosady: jako člon chora,
jako člon wosadneje rady, jako
člon cyrkwienskeho muskeho
abo žonskeho towarstwa, jako
wučer w njedželskej šuli atd.

Žiwe serbske stawizny

Džensniša Missouri-synoda
njeje na swojich założitelow
zabyła. We wšech stawizni-
skich knihach a pojednanjach
wuzběhuje so Serbin jako maćerna
cyrkej Missouri-synody
w Texasu. K tomu podawa so
stajne tež dlěše abo krótše
wopisanje serbskeho wupućo-
wanja a zasydlenja.

We wysokiej šuli Missouri-
synody "Concordia College" w
texaskej stolicy Austin rěka
hlowne twarjenje "Kilian-
Hall". Wopomnjenjska tafla

spomina na Jana Kiliana. W
parku steji na betonowym fun-
damenće zwón, kotryž su sebi
Serbia krótko do swojego
wupućowanja 1854 w Małym
Wjelkowje leć dali a sej sobu
přez Atlantik přewjezli. Tež tu
so z taflu dopomina na Serbow.
Z tym je cyrkej rozsudnje k
tomu přinošowała, zo woby-
dlerjo Serbina a wokolini sej
džensa hišće swojeho serbskeho
pochada wědomi su. Bjez wliwa
cyrkwe bychu so za Němcow
meli.

Serbia a jich cyrkej džensa

Potomnicy Serbow w Texasu
a Missouri-synoda, to so njeda
wot sodželić. Woboješluša hro-

madže, to zaso a zaso pytnych
pri swojim wopycē w Texasu w
loňšim nowembru. "Wjetšina

Za čas swojego přebywanja
w Texasu wopytach tři kemše
texaskich Missourijow: we wul-
koměstomaj San Antonio a
Houstonje a w serbskim sydli-
šću Serbinje. Wšudże bě samsny
napohlad: Cyrkwe su połne. W
Serbinje přichadžeja wot 600
wosadnych přerěznye 400 kemši.

Missouriske kemše

W městach wotmewaja nje-
dželu dopołdnja dwoje kemše.
Mjez kemšemi je hodžina,
kotaž je wěnowana njedželskej
šuli. Wjetšina kemšerjow-
dorosćenyh, młodostnych a
džeci so na njedželskej šuli
wobdzélue. Tu so wosadni w
skupinach, kotrež lajkojo

nawjeduja, z prašenjemi wéry zabéraja. Kaž móžach dožiwić, nimale wšitcy chutnje sobu rozmyslowachu a diskutowachu.

Kemše same so wot našich chétero rozeznawaja. Zdžela mějach začišć, zo su podobniše na katolske hač na ewangelske, hačrunjež so Missouriscy wuznje jako lutherscy wobhla-

duja. Duchowni su před někak lětdzesatkomaj svoj čorny talar zaměnili na pisanišu drastu ze stolu - podobnu na drastu katolickich duchownych pola nas. Na kemšach ma stajnje jedyn hólč słužbu, podobnje kaž ministranča. Koždy kemšer ma na kemšach wotedać kartku ze swojim podpismom. Tak farar zhoni, što je prawidłownje přítomny.

● Hłowne twarjenje Concordia College w Austinje je pomjenowane po Janje Kilianu

Wosadne žiwjenje

Nimo njedželskeje šule a kemšow knježi w Missou-riskich wosadach tež woty-dženja čile žiwjenje. Zetkawaja so wšelake cyrkwinske kruhi a towarstwa, zwučuju spěwanske a hudźbne chóry, wotmewaja so bibliske hodžiny.

Wulka ważnosć so pěsto-wanju zhromadnosće přícpewa. We wjetšich wotstawkach so wosadni k zhromadnej jědži zetkawaja. We wulkej žurli, po-

dobnej na naše sportowe hale, su blida a stôlcy zestajene. Při zastupje płaciš svoj přinošk a potom směš sej mjez wulkim poskitkom jědze wuběrać, što a kelko chceš: Zwjetša su wjacore cople jědze a wjele, wjele tykańčekow w poskitku. Jědze připrawili su do dalokeje měry wosadne žony, darmotnie wězo. Na tajkich hosčinach so zwjetša wjace stow ludzi wobdzeli. Po jědži možeš so hišće z darami zastarować:

ST. PAUL LUTHERAN CHURCH

SERBIN, TEXAS

English Service
Bible Class and Sunday School
German Service

8:30 a.m. Every Sunday
9:30 a.m. Every Sunday
10:15 a.m. 2nd Sunday

● Twarjenje poboku Serbinskeje cyrkwe je konfesionelna šula. Wona ma tuchwilu 72 šulerjow. Serbske kemše přestachu w Serbinje w lěće 1920. Němske kemše so tam džensa jónu měsačnje wotmewaja, wopytowane wot něhdze 20 starych ludzi

● Serbinska cyrkej, natvrjena 1870 pod fararjom Janom Kilianom

Zonjace kruhi poskićuja ručne džela. Pjenježny wudobytk z hosčiny a předawanja słuša wosadže.

Hospodowanja wjacorych stow ludzi njeje zwjetša žadny problem. Pak ma wosada svoj-sku konfisionelnu šulu, kotre-jež rumnosće za to wužiwa, pak

sej wosada sama tajku žurlu natwari. Samo małe wosady z 200 do 300 wosadnymi sejtajki twar dowoleja. Pjenježy za to darja wosadni, zdžela wjacore tysacy dollarow na wosobu.

Pokročowanje slęduje w přichodnym čísle.

Naše nowiny a časopisy před 100 létami

Z Njezdašec. Hdy by po příčnjenju pućovanských ptačkow šlo, by hižo kónč zymy bylo. Při slónčnym wjedrje hižo škowrončki svoj chwalobny kérlušk njebesam žorla. Runje tak nas škörky ze swojim lubostnym filolenjom zańdżenu pónđzelu pření króć lětsa zwjeselichu. Naše wutrobne žadanje je, zo nam njeby zymne wjedro tychle pjerjatych spěwarjow zaso wotehnalo a zo či njebychu prawo měli, kotriž wěšča, zo zyma, kotař je so štôrkt zaso wróciła, hač do 13. měrca wutraje.

SN, februar 1893

Naši čitarjo pisaja

Waženi přečeljo, bratřa a sotry,

... Kaž kóžda cyrkej tak njewobeńdže so tež Bratrowska jednota bjez finančneje podpěry swojich čłonow. Džakujemy so Wam mnohim za dary a přinoški. Wjeselinas, zo sona wosadu prawidłownje dopominače tež w tutych časach, hdyž dyrbi kóždy z nas jara lići. Lětsa smy wotešli wot póstowých službow nic jenož z přičin podróšenja, ale nam budže lubšo, so z Wami wosobinsce zetkać a to najhuscišo na kemšach, hdžež móžeće swój přinošk do rukow našich hospodarjow přepodać.

W našich čežkých poměrach pomhaja nam jara naši wukrajni přečeljo z pjenježnymi darami, a wěrimy, zo

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. Rjadu-je Konwent serbskich ewangelskich duchownych. - Ludo-we nakladištvo Domowina t.z.w.r., Sukelnika 27. Re-daktor a skazanki: sup. Siegfried Albert, Serbski kérchow, O-8600 Budyšin, tel. 4 22 01. - Sadžba: Serbske Nowiny Budyšin, čišć: Serbska či-šćernia t.z.w.r. w Budyšinje. - Wuchadža jónkroć za měsac. Přinoški a dary na konto: Sor-bische evangelische Super-intendentur Bautzen, Nr. 30 000 110, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 850 549 61

tež Wy nam popomhaće. Napominamy předewza-ćelou, kotriž bychu jako sponsorojo zwolniwi byli přinošować a wužiwać móžnosć, wotpisać wot swojich dawkow na dobro Bratrowskeje wosady. Chce-my t.mj. Złotu knihu wosadnych a přečelou našeje wo-sady załožić a tam zapisać za přichodne časy mj.dr. Waše dary nad 100 Kč. Jara wjeseli nas wotkazanje njeboheje sotry Vedraloveje ze Semilow, kotař je našeje wosadže 10 000 Kč wotka-zata. Z džakownosću na nju spominamy a so zawosta-jenym za přepodače džaku-jemy. Na tele wašnje lutu-jemy na generalnu repa-raturu třechi w hódnoće 1500000 Kč.

Namołwjamy Was, zacho-wajće swěru wérje našich wótcowamačerjow w cyrkwi biskopa Jana Amosa Komenskeho, kotař chce Wam wšem služić.

Za radu starších
Miroslav Hloušek,
farar Bratrowskeje
jednoty w Železnym Brodze

Česčeny knježe du-chowny!

Dowolam sebi připósłać Wam tekst z namjetom, jón w Pomhaj Bóh, ale tež w druhich serbskich časopisach wozjewić.

Při tutej skladnosti džakuju so wutrobnje, zo so dopominače a mi Waš-časopissčeče, kotriž po přečitanju druhim Polakam dale dawam. Wam žohnowane hody a wšitko dobre w lěće 1993.

Z česčownosću strowi
prof. dr. hab. Krzysztof Mazurski

Powěsće

Bukecy. Dnja 26.12.1992, druhi džen hodow, zemrě we wysokej starobje 89 lět naš serbski bratr a swěrny křesćan Herman Šolta, krawcki mišter z Mješic.

Wón a jeho mandželska, kotař je hižo před 11 lětami zemrěla, staj so stajnje zahoriče za serbstwo zasadžiloj. Bratr Šolta je był tež sobustaw Sokoła. Wón so hač do wysokej staroby rady na serbskich kemšach, serb-

skich zhromadžiznach a přestajenjach wobdželi. Wjeseleše so na serbske ewangelske kubłanje, cyrkwienske dny a na jězby ze serbskim busom. Wobžarowaše jara, zo w posledním času wjac z bydlenja njemožeše. Wón pak so stajnje zwjeseli, hdyž jemu "Pomhaj Bóh" přinjesech a potom hodžinku na bjesadže wostach. Přejemy jemu wěčny wotpočink.

H.B.

Mjeňšina w diasporje

Ewangelska cyrkej Augsburgského wuznacaje w Polskej cyrkej w diasporje. Jeje rozbrojenosć w katolskim wobswěće je widzomne znamjo. Wona je do šeć diecezow dželena, kotrež biskopja nawjeduja. Jich powołanski čas je na džesać lět wobmjezowany. Tuta cyrkej ma 122 wosadow, 139 přeđowarskich městnow, 106 duchownych, 13 katechetow a 40 wučerjow za nabožinu.

Tuchwilu džela zhromadna komisija na nowym zakonju wo poměrje mjez statom a cyrkwi. Nadžijeja so, zo jón parlament hišće tute lěto wobzamknje.

Chceš-li zbožowny žiwi być, njehidź nikoho a přewostaj přichod Bohu.

Goethe

Přeprošujemy

7.2. - 3. njedžela do póstneho časa

10.00 hodž. kemše w Budyšinje na Michałskej (Albert) w samsnym času Boža služba za džěči
13.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjem w Budestecach (Albert)

14.2. - 2. njedžela do póstneho časa

11.45 hodž. nutrność w rozhłosu
15.2. - pónđzela

9.30 hodž. kubłanski džen w Budyšinje na Hornčerskej

21.2. - njedžela do póstneho časa

8.30 hodž. kemše w Hrodzišču (Malink)
10.00 hodž. kemše w Barče (Malink)

27.2. - sobota

14.00 hodž. wosadne popołdnjo w Malešecach

28.2. - 1. njedžela w postnym času

10.30 hodž. kemše w Spalach (Albert)
11.45 hodž. nutrność w rozhłosu

7.3. - 2. njedžela w postnym času

10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjem w Budyšinje na Michałskej (Albert) w samsnym času Boža služba za džěči
13.30 hodž. kemše w Budestecach (Albert)

Financne położenie njeje hladaļo na nowe hospodarske struktury lochke. Kóždy džě-lacy wosadny płaci dobrowolny cyrkwienski přinošk, kiž měl jedyn procent dochodow wučinić. Jenož jedna ze šeć diecezow je finančneje njewot-wisna, wšitke druhe dóstawaja přiražki wot konsistorija. Wob-nownjenja cyrkwienskich twarje-njownjejsu po zdželenju bisko-pa Jana Szareka bjez finan-čielneje pomocy z wukraja mózne.

IDL

W Kaliningradže budże wusko

Wo rosćacej rumnostnej nuzy za ewangelsku wosadu w Kaliningradže rozprawja farar Kurt Beyer. Po jeho zdželenju přińdže přeco wjac ludzi z Kazachstanu, Kirgiziskeje a z wójnskeje wokoliny Moldawi-skeje, zo bychu w przedawšim Königsbergu nowu domiznu namakali. Po tym zo je Beyer před wjac hač lětom započał w Kaliningradže skutkować, suso tam nimale džesać wosadow załožili; dalše wosady so po jeho podaćach hišće załoža.

IDL

Chceš-li zbožowny žiwi być, njehidź nikoho a přewostaj přichod Bohu.

Goethe